

Kyrkonytt

Medlemmarna ombeds efterlikna Kristus

Nicole Seymour, kyrkans tidningar

I budskap till kyrkans medlemmar under första presidentskapets årliga julandakt uppmanade första presidentskapet alla att låta Kristi lärdomar och julens anda fylla deras tankar och handlingar. Tabernakelkören och Orchestra at Temple Square medverkade också under andakten som hölls den 4 december 2005 och sändes från konferenscentret i Salt Lake City.

President Hinckley

I sitt budskap påminde president Gordon B Hinckley kyrkans medlemmar om de löften han gett om den andliga styrka som skulle komma i de människors liv som läste hela Mormons bok före årets slut.

”Det är troligt att det är fler människor som läser Mormons bok just nu än vid något annat tillfälle i kyrkans historia”, sade han. ”Jag tackar er alla och jag vet att ni har välsignats.”

Han läste avsnitt ur Mormons bok och bar vittnesbörd om att den är ett mäktigt vittne om Frälsarens gudomlighet och realitet.

”Vare nog sagt att denna underbara och märkliga bok i sanning är ännu ett vittne om Herren Jesus Kristus som framkommit till hela världen för att vittna om honom”, sade han.

”Låt oss under denna juletid

begrunda allt detta”, sade president Hinckley. ”Låt oss tänka på det. Låt oss be med tanke på detta. Låt oss i vårt liv införliva Jesu Kristi stora och djupgående lärdomar, inte bara som de framläggs i Bibeln, utan även så som de framläggs i detta

ytterligare testamente från den nya världen.”

President Monson

Med ord fyllda av hopp och glädje reflekterade president Thomas S Monson, förste rådgivare i första presidentskapet, över julens anda.

”Denna glädjefyllda tid ger oss

Första presidentskapet sitter omgivna av juldekorationer vid sin årliga julandakt.

glädje i förhållande till hur mycket vi vänt våra sinnen, känslor och handlingar till julens anda”, sade han. ”Detta är en tid att minnas. Det är en tid för familjer. Det är en tid för tacksamhet.”

President Monson bad kyrkans medlemmar att inrikta sig mer på att ge än att få under jultiden. ”Vad gav du bort i julkapp?” stimulerar tanken och får goda känslor att välla upp och minnets eld glöda än starkare”, sade han.

”Är tacksamhet en del av vårt liv?” frågade han. ”Julens anda blommar upp av att ge, inte av att få.”

”Varför är det lättare att tro på fred vid denna tid på året än annars?” frågade president Monson. ”Varför kommer vi ihåg fler vänner och förlåter fler ovänner vid jultiden än annars? Varför görs fler handlingar av vänlighet och tjänande och givmildhet än annars? Det är julens anda.”

President Faust

Barmhärtighet är Kristi rena kärlek, förkunnade president James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet, i sitt julbudskap.

Han återgav berättelsen om en fattig familj i Mexico 1941. En änka som var mor till nio barn kämpade för att försörja dem. Grannar gav av sin tid och sina tillgångar för att ge något särskilt till barnen under julen.

”Kristi rena kärlek går utöver omsorgen om våra egna”, sade han. ”De som nyligen bidragit till

kyrkans humanitära hjälpfond för att hjälpa de tusentals människor vars liv ödelagts av orkaner och jordbävningar har verkligen visat Kristi rena kärlek.”

President Faust erinrade sig en tidigare affärskollega – som hade en annan trosåskådning – som gav generöst av sina tillgångar för att hjälpa nödställda under julen och

tacksägelsedagen varje år. Han sade att den mannen visade äkta barmhärtighet genom att söka upp de behövande och tillgodose deras behov.

”När vi ser ett behov, bör vi genast uppfylla det”, sade president Faust. ”Vi bör alltid minnas att det var Frälsaren som gav den största gåvan av alla när han gav sig själv som vår Återlösare i försoningen.” ■

Medlemmar förbereder sig för att templet i Santiago i Chile åter ska öppnas

Jason Swensen, skribent för *Church News*

Att vänta över ett år för att få besöka templet var tydligen för mycket begärt för medlemmarna från Arica i Chile.

Medan deras lands enda tempel var stängt för ombyggnad färdades medlemmarna i Arica österut till Bolivia med tåg för att besöka templet i Cochabamba i Bolivia. Färden var inte riskfri. På grund av spända förhållanden mellan de båda nationerna hade tåg med chilenska varor ibland attackerats i Bolivia.

Medvetna om faran bad medlemmarna från Arica Herren om beskydd och reste sedan till templet utan några tillbud, sade äldste M Gonzalo Sepúlveda, en områdessjuttio i Chile. ”Det är tydligt att medlemmarna är ivriga

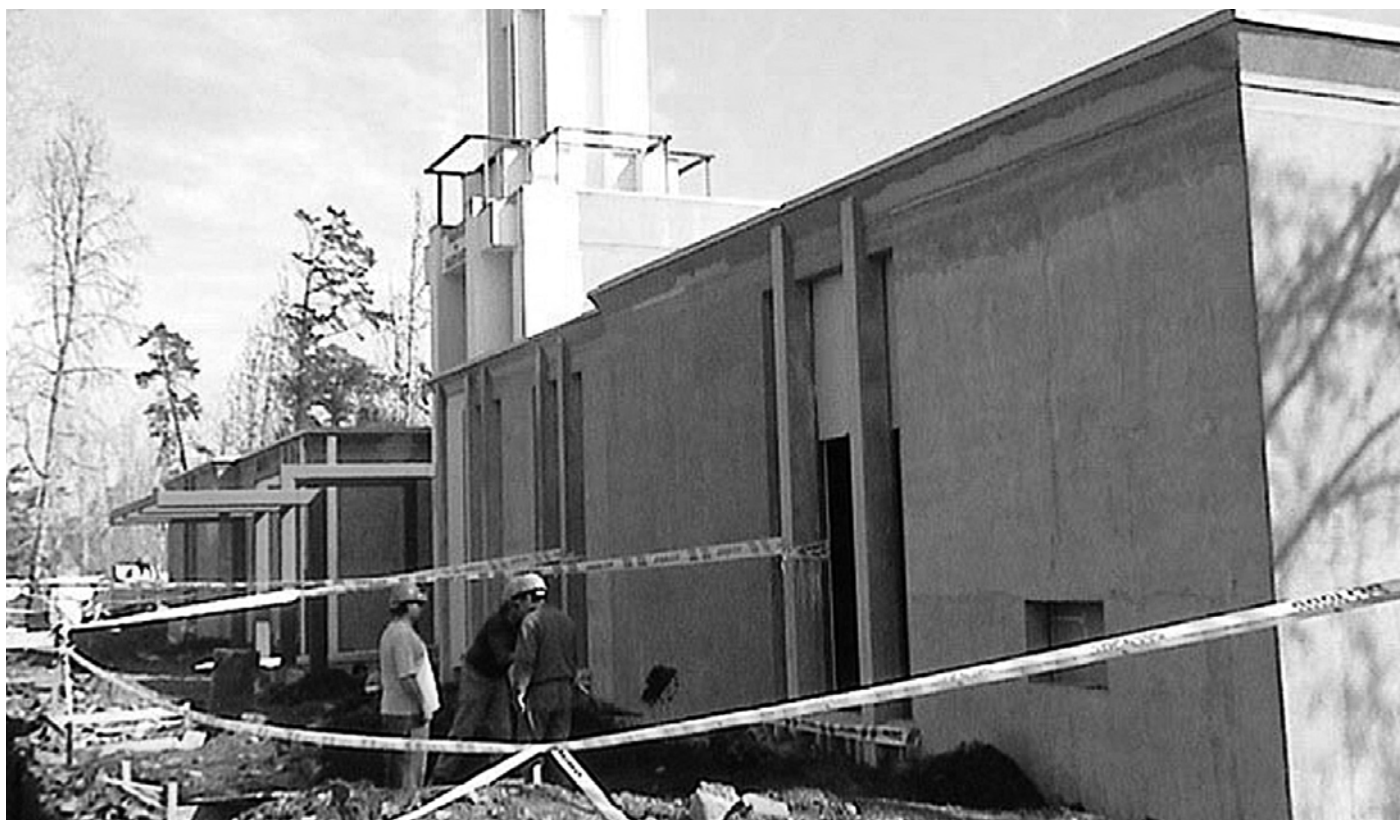
att få besöka templet igen”, sade äldste Sepúlveda.

Efter att ha genomgått en omfattande renovering skulle templet i Santiago återinvigas den 26 februari 2006 för att på nytt betjäna över 535 000 sista dagars heliga i 106 stavar och distrikt i Chile och Argentina.

FOTO MED TILLSTÅND AV CHILE-OMRÅDET

Arbetare bygger om interiören i templet i Santiago.

En omfattande ombyggnad av templet i Santiago i Chile slutfördes innan templet invigdes i februari.

Templet i Santiago invigdes ursprungligen 1983 som kyrkans 24:e tempel i verksamhet av president Gordon B Hinckley, då rådgivare i första presidentskapet.

Förutom att templet byggdes ut förbättrades också dess exteriör. Templets doprum renoverades och en ny dopfont, uppburen av tolv skulpterade oxar, installerades, sade äldste Sepúlveda.

Under det att medlemmar från Arica reste till Bolivia för tempeltjänst, färdades andra chilenska medlemmar till templet i Buenos Aires i Argentina. Tusentals andra trofasta chilensare strök helt enkelt dagarna

i kalendern och beredde sig för att deras tempel på nytt skulle öppna sina portar.

”När vi fick veta att templet skulle vara stängt för renovering, nämnde vi för de chilenska medlemmarna att detta skulle vara ett bra tillfälle för oss att renovera vårt liv så att det harmonierar med principerna i Jesu Kristi återställda evangelium”, sade äldste Francisco J Viñas i de sjuttios kворum, områdespresident för Chile.

Liksom de chilenska medlemmarna beredde sig för tillfället då de kunde återvända till templet, använde de också återinvigningen av templet i Santiago som hjälp till

att berätta om evangeliet för andra. Äldste Sepúlveda sade att många tog med sig vänner och släktingar till templets öppet hus, som inleddes den 26 januari 2006. Kyrkans ämbetsmän för informationstjänsten arbetade med lokala media för att templet skulle uppmärksammas.

Ett chilenskt kulturevenemang planerades att hållas på ett stadium med 14 000 sittplatser den 25 februari 2006, en dag före invigningen. Två invigningssessioner planerades för sista dagars heliga i området som templet betjänar. ■

Omarbetning av artikel i Church News 3 december 2005.

Standardiserade möteshus över hela världen ger fler medlemmar en plats för gudsdyrkan

Nicole Seymour, kyrkans tidningar

I Hongkong och New York City – städer med skyskrapor – är uppåt ofta den enda riktningen man kan bygga. Då man tittar på båda städernas tempel kan man se att ett nyskapande tillvägagångssätt måste följas för att få templen att passa in i dessa storstadsområden. På liknande sätt måste medlemmarnas behov fortfarande fyllas på de platser där ett möteshus i traditionell stil inte är praktiskt.

I områden där tomtmark står högt i kurs måste byggnadsritningen för ett typiskt möteshus anpassas för mindre tomtutrymme. Både New York City och Hongkong har nyligen fått nya möteshus med flera våningar baserat på kyrkans program för

standardiserade möteshus över hela världen.

Skapandet av en standardplan

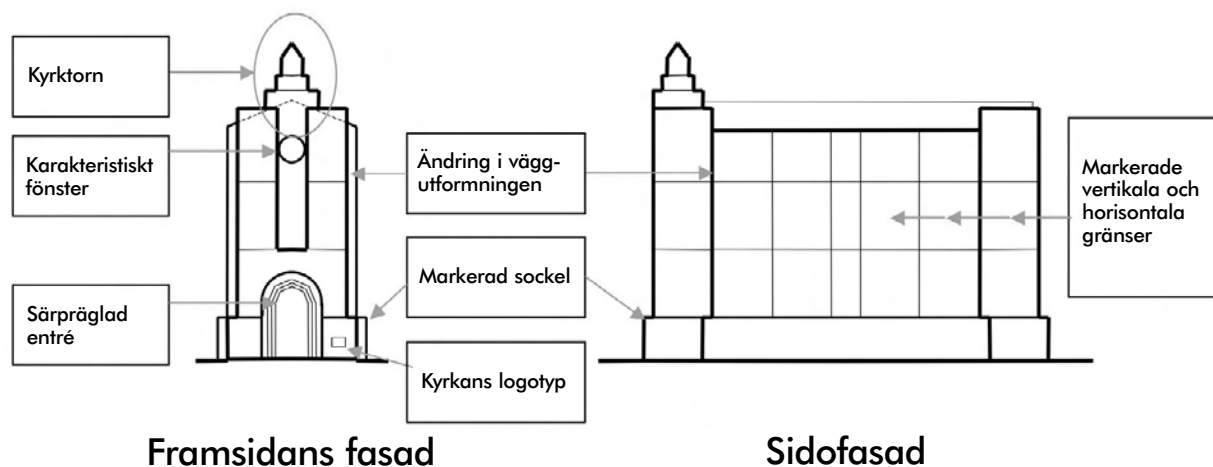
Alla möteshus världen över, stora eller små, med flera våningar eller inte och oavsett plats, har ett standardutseende som baseras på de riktlinjer för design som utformats av kyrkan.

År 2002 gav kyrkan riktlinjer till områden i hela världen för en standarddesign av kyrkans möteshus. Denna plan, Worldwide Standard Plan (den världsomfattande standardiseringsplanen), anger viktiga byggnadsdelar och standardlayout för möteshus för de behov som finns i landsbygds-, förstads- och

tätortsområden. Planen fastställer en standarddesign för kyrkans möteshus där detaljutformningen fortfarande får anpassas till området i fråga. Som en del av standardiseringsplanen fastställdes en ny enhetlig modell för möteshus i tätorter. Det är en unik flervåningsdesign för två till fem våningar som ändå ger utrymme för variation.

Då kyrkans arkitekter utformade planen bedömde de omsorgsfullt behoven hos enheter med olika demografi. Klassrummens kapacitet liksom storleken på Hjälpföreningens, Primärs och Unga kvinnors rum och kapellet planerades sedan enligt bedömningen, och man tog med i beräkningen att storleken på Hjälpföreningen, Primär eller annan organisation kan vara över genomsnittet i vissa församlingar.

I standardiseringsplanen kan de flesta alternativa byggnader byggas ut i enlighet med tillväxten. Om en

För programmet för standardiserade möteshus över hela världen har kyrkans arkitekter fastställt byggnadsdelar som de anser väsentliga för att ge en byggnad en religiös prägel.

avsevärd tillväxt förväntas i ett område kan en byggnad uppföras i olika "faser". När behov uppstår att utvidga byggnaden för att tillgodose större eller fler församlingar kan det ursprungliga möteshuset byggas ut, och varje fas läggs till som ytterligare en pusselbit. Exempelvis kan ett kapell i fas ett vara "multifunktionellt" och ha flyttbara sittplatser. I fas två kan en kulturhall och fler klassrum läggas till, vilket ger kapellet enbart en användning och fastmonterade bänkar.

Programmet ger kyrkan en enhetlig design och ett sätt att bygga möteshus effektivare och mer ekonomiskt.

Ett exempel på den här effektiviteten är området intill Wasatchbergen i Utah, där kyrkan fortsätter att bygga ett stort antal möteshus för att motsvara tillväxten. Standardiseringen har minskat byggnadskostnaden med så mycket som 20 procent.

"Det är heliga tiondemedel som används, och vi försöker utnyttja dem så väl som möjligt", säger Randy Stenson, sektionschef för standardiserade byggnadsplaner i divisionen för arkitektur och ingenjörsarbeten på kyrkans fastighetsavdelning.

President Gordon B Hinckley har sagt följande om kyrkans möteshus: "Detta väldiga byggnadsprogram är fenomenalt. Jag vet inget som går

Möteshus med flera våningar som planeras för tätbebyggda områden kan likna följande bild från Asienområdet.

upp mot det. Våra byggnader är vackra ... Vi har lång erfarenhet av att bygga möteshus, och genom denna väldiga erfarenhet framställer vi bättre byggnader än de som tidigare uppförts i kyrkan. De är både vackra och ändamålsenliga. Om de är ganska lika varandra, så är detta avsiktligt. Genom att använda oss av väl beprövade mönster sparar vi miljontals dollar samtidigt som vi uppfyller människors behov." ("Tillståndet i kyrkan", *Liabona*, nov 2004, s 4)

Tillämpningen av planen

Broder Stenson säger att standardiseringsplanen ger riktlinjer för design och koncept för våningsplaner till

lokala arkitekter som anlitas av kyrkan för att bygga ett möteshus i ett visst område. Dessa riktlinjer och koncept blir grundval för de designplaner som utformas så att de blir unika för området och dess behov. Detaljerna bestäms lokalt, till exempel vilket material som ska användas och om byggnaden ska ha ett naturligt eller mekaniskt ventilationssystem.

Varhelst ett möteshus byggs måste vissa överväganden göras beträffande byggnadens utseende och atmosfär. En arkitekt måste ta hänsyn till kulturen, omgivningarna och byggnadsbestämmelserna i det område det gäller.

Områdena anpassar ofta en byggnads utseende så att den passar in i

omgivningen eller för att få en viss framtoning. Ett möteshus i Östeuropa kan vara helt annorlunda än ett på den australiska landsbygden, fastän båda planerna följer samma riktlinjer och principer som framställs i standardiseringsplanen.

En viss anpassning kan behövas på någon särskild plats. Broder Stenson säger att det är mycket viktigt att överväga tomtens placering.

”Vi väljer hellre rätt tomtplats och anpassar vår byggnadsplan till den, än väljer fel tomt och använder standardplanen”, säger han. ”Den rätta tomtplatsen är avgörande för hur kyrkan syns och hur lätt det är för medlemmarna att komma dit.”

Tillgodose behoven i tätorter

I vissa tätorter är en flervåningsbyggnad mer praktisk än ett möteshus på ett plan. Ett genomsnittligt möteshus byggs på en till två hektar tomtmark, men dessa möteshus med flera våningar är ungefär 13 meter breda och kan passa på en så liten tomt som 0,1 hektar. Möteshus med flera våningar har samma antal rum av samma storlek som möteshus med ett plan och rymmer lika stora enheter, men de är helt enkelt byggda vertikalt. De byggs i storstäder i världen för att ordna lämpliga lokaler som tillgodoser medlemmarnas behov i tätorter.

I New York City hade medlemmarna i Harlem sina möten i en ganska olämplig industribyggnad. En ny

femvåningsbyggnad godkändes, med rum för förväntad tillväxt i de oinredda två översta våningarna. I Japan byggdes nyligen ett möteshus med tre våningar. Byggnadens design gör det möjligt att bygga till fler våningar om det behövs.

En femvåningsbyggnad kan ha parkeringsplatser på första våningen, kapellet på andra, klassrum och kontor på tredje och fjärde våningen och en kulturhall på femte våningen.

För möteshus med flera våningar förstod arkitekterna på kyrkans huvudkontor att de behövde använda byggnadsdelar som skulle identifiera byggnaden som en kyrka snarare än som ett kontor, och som skulle ge kyrkan en genomgående ecklesiastisk prägel. De studerade klassiska stilar i kyrkoarkitektur, däribland historiska tempel och katedraler. Med hjälp av dessa byggnader fastställdes designstrukturer med en religiös prägel som standard för möteshus med flera våningar, säger Wayne Balle, administrativ chef för möteshus i divisionen för arkitektur och ingenjörsarbeten.

Till dessa designstrukturer hör till exempel en tornspira, ett karaktéristiskt fönster på framsidan, en särpräglad entré, en markerad sockel och kyrkans logotyp. Områdets arkitekter bestämmer sedan hur de på lämpligt sätt ska gå tillväga med de centrala byggnadsdelarna, materialet, färgerna och andra detaljer.

Möteshus en plats för tillbedjan

Broder Balle säger att oavsett byggnadsstilen, höjden eller platsen för ett möteshus är standardiseringsplanen avsedd att hjälpa kyrkans fastighetsavdelning uppfylla sitt ändamål att ”betjäna prästadömsledarna genom att bygga tempel, möteshus och andra byggnader som de kan använda för att föra själar till Kristus”. ■

Brasilianska barn hjälper äldre

Nei Garcia

För andra året i rad ägnar brasilianska barn i kyrkan sin lediga dag, barnens dag, åt att hjälpa äldre. Omkring 40 000 medlemmar i kyrkan med vänner, däribland 25 000 barn iklädda västar med texten Hjälpande händer, hjälpte nästan 16 000 äldre i 120 städer och 26 stater i Brasilien.

Före den här händelsen hjälpte barnen ungdomar och vuxna att göra i ordning paket med personliga artiklar och måla och skriva kort som de skulle ge till de äldre. Barnen åkte sedan till 300 servicehem för att lämna paketen och prata med de gamla, och gjorde därmed dagen till en högtidsdag för alla generationer.

I flera städer hade föräldrarna till barnen en minnesvärd dag då de reparerade hem, klippte hår, gjorde manikyr med mera för de äldre. Andra aktiviteter var

Medlemmar i Brasilien besöker boende på ett hem för äldre under Barnens dag.

köruppträdanden, teaterspel och dansuppvisning.

I Belo Horizonte samlades 500 pojkar och flickor på ett torg och där delade de upp sig och besökte 12 servicehem. I ett av servicehemmen bodde Maria do Carmo, en 98-årig kvinna som inte har några egna barnbarn. Men för en dag fick hon flera stycken. "Det här är så underbart", utropade hon. "Vad kan jag mer säga? Jag är så glad!"

I Porto Alegre besökte över 3 000 frivilliga mer än 1 300 äldre i 40 servicehem. I staten São Paulo besökte och hjälpte frivilliga cirka

4 500 personer i 45 städer och 90 servicehem.

Liksom i andra brasilianska regioner deltog medlemmar entusiastiskt i norra och nordöstra regionen och besökte över 8 000 äldre personer.

I Salvador fick de 45 äldre som bor i Abrigo de São Gabriel gåvor från 70 barn, däribland nioåriga Gabriela Conceição som kramade sin senaste adopterade mormor och sade: "Hon var ett barn en gång. Vi behöver ta hand om dem som om de tillhörde vår familj."

I Minas Gerais besökte medlemmarna i Uberaba stav de tio servicehemmen som finns i staden. President

Erick Maximo var mycket entusiastisk angående projektet och nöjd med stavens medlemmar. "Under den dag som reserverats för våra barn gav de en verklig gåva till sina medmänniskor. De gav av sig själva under en stund av närhet och kärlek mellan generationerna", sade han.

TV Globo, den största tv-stationen i Brasilien, sände flera gånger i hela landet en halv minuts nyhetssammandrag om projektet. I de flesta städerna och i nästan alla statshuvudstäder bevakade tv- och radiostationer aktiviteterna.

I Natal i nordöstra Brasilien gjorde Soyonara Alves, journalist för TV Globo, följande kommentar: "De visade mycket kärlek. De gav i stället för att få."

Andra tv-stationer bevakade projektet vid olika tidpunkter under dagen för 318 städer i staten São Paulo, och intresset växte i andra regioner i landet.

Alla aktiviteterna utfördes under ledning av koordinatören för programmet Hjälpande händer i varje region i landet. Koordinatorerna fick hjälp av privata företag, myndigheter och media, förutom hjälp av kyrkans humanitärtjänst.

Projektet Hjälpande händer har varit verksamt sedan 2001 och har engagerat tusentals institutioner för social service i landet. Under 2005 utfördes över 150 projekt i olika städer. Under april 2005 städade och renoverade 50 000 frivilliga cirka 200 allmänna skolor i landet. ■

Fler förslag till samlingsstunden, april 2006

Här följer fler förslag som Primärföreningens ledare kan använda tillsammans med samlingsstunden i det här numret av Liahona. För lektionen, anvisningarna och aktiviteten som bör samman med dessa förslag, se "Jag kan omvända mig och bli glad" på sidorna LS4 och LS5 i Lilla stjärnan i det här numret.

Här följer fler förslag som Primärföreningens ledare kan använda tillsammans med samlingsstunden i det här numret av Liahona. För lektionen, anvisningarna och aktiviteten som bör samman med dessa förslag, se "Jag kan omvända mig och bli glad" på sidorna LS4 och LS5 i Lilla stjärnan i det här numret.

1. Ge barnen en överblick över Frälsarens liv genom att använda frågor och bilder ur Evangeliet i bild. Gå till exempel igenom Frälsarens födelse genom att hålla upp bild 200 (Jesu födelse). Fråga barnen vilka det är som visas på bilden, vad de vet om berättelsen och vad människorna på bilden får dem att tänka på. Använd liknande frågor för de här bilderna: 209 (Fiskare kallas), 230 (Korsfästelsen) och 239 (Den uppståndne Jesus Kristus). Ge varje barn papper och penna. Dela upp barnen i fyra grupper. Be varje grupp illustrera en av händelserna ni talat om. Be pianisten spela stillsamt i bakgrunden medan barnen ritar. Be varje grupp visa sina bilder och beskriva dem. Uttryck din tacksamhet för Frälsaren och för välsignelsen att han kom till jorden.

2. Använd en handske och undervisa barnen om uppståndelsen. Visa din hand utan handsken och säg att vi var andar innan vi kom till jorden. Vi kunde röra oss, tänka, göra val och lära oss saker. När vi kom till jorden fick vi en kropp (sätt handen i handsken). Vi kan fortfarande röra oss, tänka, göra val och lära oss saker, men nu har vi också en underbar kropp att ta hand om. När vi dör skiljs kroppen och anden från varandra (ta av handsken). Kroppen kan inte längre röra sig, men vår ande lever fortfarande. När vi uppstår förenas vår kropp och vår ande igen (sätt på handsken) och kroppen och anden kommer aldrig mer att skiljas från varandra. Jesus var den första människan som uppstod. Tack vare att han uppstod kommer alla människor som någonsin levt att få uppstå. Det fanns många vittnen som såg Jesus sedan han hade uppstått. Sjung en berättelse om några av vittnena. (Se *Undervisning: Den högsta kallelsen*, s 174.) Använd bilder från Evangeliet i bild och be barnen läsa eller berätta med egna ord om sammanfattningen på baksidan av varje bild. Välj en sång eller psalm som ni sjunger efter varje bild. Några förslag på bilder är 233 (Maria och den uppståndne Herren), 315 (Kristus visar sig för nephiterna), 403 (Den första synen). Be barnen läsa L&F 76:22–23. Bär vittnesbörd, som alla dessa vittnen gjort, om att Jesus Kristus lever. ■

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESPRESIDENTSKAPET

Vi vilja vandra efter Herrens alla förordningar

Äldste W Craig Zwick

Vi vill varmt välkomna våra kära nya vänner i hela världen som nyligen har blivit medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga genom dop och konfirmation. Vi välkomnar också alla personer som befinner sig någonstans på vägen som leder till Kristus.

Jag är mycket tacksam för min trofaste fars omvändelse. Han fick en Mormons bok av missionärerna, läste boken från pärm till pärm och frågade sedan Herren om det han hade läst var sant. Kristi ljus bar ett kraftfullt vittnesbörd för honom om att boken var sann. Farfar Zwick ville helst inte att missionärerna undervisade i deras hem, så pappa fick lektionerna av missionärerna i kyrkan som han hade börjat gå till. Han döptes och konfirmerades som ung 17-åring, men med ett personligt vittnesbörd om Mormons bok. Han var den förste i familjen Zwick som blev medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Jag är så tacksam för hans andliga inriktning och för de vänner, de ansvarsuppgifter och den näring som bidragit till en sådan varaktig omvändelse. En avgörande faktor i pappas omvändelse var att han läste Mormons bok. Det finns stor kraft i "ordet".

Det finns en varaktighet i evangeliets budskap och i de andliga steg vi

tar mot evigt liv. Vår andliga vandring börjar inte med dop och konfirmation. Djupet i läran hade inte sin början i översättningen av Mormons bok eller i de mäktiga uppenbarelser som finns i Läran och förbunden. Liksom evangeliets budskap har sin förjordiska början, växer också var och en av oss genom de prövningar vi får både i förutställvaron och i detta liv. Ingen lyfts upp till bergets topp, utan var och en måste gå sin egen väg till Jeriko och uppleva livets höjdpunkter och vågdalar.

Herren undervisar oss var och en när vi i bön söker hans värdefulla undervisning. Varje profet i denna och tidigare tidsutdelningar har personligen sökt visdom och insikt från Gud, och har sedan med sin doktrinära omvändelse och sitt personliga vittnesbörd kunnat göra Herrens vilja för folket.

Vi liknar Adam, Enok, Noa, Mose och Joseph Smith Jr på så många sätt. De fick var och en näring genom Guds goda ord. När de ödmjukade sig undervisade Herren dem ett steg åt gången. När Enok hade funnit nåd inför Herrens ögon blev han undervisad. Herren sade till honom: "Se, min Ande är över dig ... **du skall förbliva i mig och jag i dig; vandra därför med mig.**" (Moses 6:31–34)

Äldste W Craig Zwick

Joseph Smith fick som ung och nyomvänd lära sig värdet av att ta ansvar. Han insåg att Herren förväntade sig något av honom. Herrens tröstande ord till den unge och missmodige Joseph år 1829 ger också tröst åt var och en av oss i dag. Nyckeln i det hela är att han sökte råd från Herren. Det som Joseph och Oliver blev lovade ger tröst och styrka till oss när vi tar våra viktiga andliga steg. **"Var trofast och nitisk i att hålla Guds bud,** så skall jag omsluta dig i min kärleks armar. Frukten icke ... att göra det goda ... Vänden alla edra tankar till mig, tvivlen icke, frukten icke." (L&F 6:20, 33, 36)

Omvändelsens väg innebär en ständig klättring för varje person. Vi strävar alla framåt på vägen mot evigt liv. Med varje längre steg kommer starkare ljus och ökad tro. Med

vänner som hjälper oss, **ansvar** som ger oss erfarenhet och **den rena läran** som förändrar vårt beteende, fortsätter vi att ta ett steg åt gången och befäster vår plats på vägen.

Jesus Kristus är vår vän på vägen. Förutom Kristi ljus i vårt liv kommer det ytterligare ljus från den Helige Anden. Dop **och** konfirmation är viktiga steg när vi "vandrar efter Herrens alla förordningar". (Se L&F 136:4.)

Nephi sade vist: "Jag [vill] spörja eder, om allt är gjort genom att I haven beträtt den raka och smala stigen? Se, jag säger eder: Ingalunda! ... **I måsten sträva framåt med ståndaktighet i Kristus** och hava ett fullkomligt klart hopp samt kärlek till Gud ... och **glädja eder i Kristi ord samt uthärda till änden** ... Detta är vägen, och det finnes ingen annan." (Se 2 Nephi 31:19, 20, 21.) "Mätten eder med Kristi ord, ty se, Kristi ord skola tillkännagiva för eder allt vad I skolen göra." (2 Nephi 32:3)

Herren uppmanar dem som nyligen döpts och alla som varit medlemmar länge att vi var och en ska ha "gudomlig vandel och umgänge". (L&F 20:69) Denna "gudomliga vandel" är en del av omvändelseprocessen. Det är en process som måste vara kontinuerlig, från det andliga fröet som planteras tidigt under omvändelsen och hela vägen genom vårt andliga mognande. Denna process består bland annat

av att "**vandra efter Herrens alla förordningar**". Vi måste hjälpa varandra. Det välsignar vårt liv och framtida generationers. Vi måste ha tron som krävs för att hålla ut till änden.

Den rena läran i sakramentets förrättning är att "**alltid minnas honom**". Denna förrättning som vi tar del av varje vecka stärker vår tro och ökar vårt mod medan vi genom denna "gudomliga vandel" tar ett steg åt gången. Vår "vandel" är en vandring, en ständigt pågående självförbättrande process som kräver mycket övning, planering och uthållighet.

President Gordon B Hinckley inbjuder oss ständigt att tillsammans med honom vandra längs trons väg. Vår energiske profet bad alla medlemmar att ta en promenad längs Parley Street efter invigningen av templet i Nauvoo. Det är gatan som de trofasta pionjärerna gick längs med för att komma till floden när de skulle bege sig av från Nauvoo, det vackra, och anträda sin färd av tro och uppoftningar. President Hinckley läste och begrundade hela Mormons bok tillsammans med kyrkans alla medlemmar förra året. Han vet att Herren förväntar sig något av oss var och en. Han sade nyligen följande med profetisk kraft: "Jag uppmanar er att stå för det som är beständigt, starkt och sant."

"Detta skall vara vårt förbund: Vi vilja vandra efter Herrens alla förordningar." (L&F 136:4) ■

Heliga platser

Presidentskapet
Templet i Köpenhamn

Den 14 maj 2005 hade ledarartikeln, som upptog en hel sida i Church News, rubriken "Sacred Places" (Heliga platser). Den framhöll genom forntida skrifter och våra nutida profeter och ledare att Herren förväntar sig att vi är både rena och lämpligt klädda när vi befinner oss på vissa "heliga platser". Den fortsätter med att betona att våra kapell, och naturligtvis våra tempel, är sådana platser.

När det gäller klädsel har människorna i nästan alla nationer blivit mer nonchalanta och informella. President Hinckley har påpekat: "Den tid som vi lever i har blivit en tid av slarvig klädsel och slarvigt uppförande." Denna nonchalanta norm accepteras och till och med förväntas av "världen" omkring oss på våra arbets- och nöjesplatser, i våra skolor – nästan överallt. Detta är ofta praktiskt och acceptabelt. Strand- och sportkläder har sin plats.

Herren förväntar sig emellertid en högre standard av oss som medlemmar i kyrkan under våra möten i våra kapell och i templet. President Kimball sade: "Jag kan försäkra er om att alla kyrkans normer, både de som rör moraliskt uppförande och de som rör klädsel och utseende, är resultatet av intensiv och bönefylld begrundan av kyrkans ledare." Bröderna har uppmanat oss att ha

våra bästa söndagskläder på oss när vi besöker templet. Ytterligare en riktlinje är att alla förväntas ha på sig strumpor och skor. Systrar uppmanas att ha på sig kjol eller klänning. Byxor för systrar är inte lämpligt.

Ur praktisk synvinkel finns det en del, bland annat ungdomsgrupper, som måste resa länge för att komma till templet och har på sig vardagskläder under resan. Det finns andra som cyklar. I dessa fall bör man ordna så att man snabbt kan byta kläder innan man besöker Herrens hus. Strax bakom templet finns kapellet på

Nitivej, med ett distributionscenter som nästan alltid är öppet när templet är öppet. Vi föreslår att de som inte kan komma till templet lämpligt klädda hemifrån eller från annan övernattning, byter om där.

De viktiga råd som ges i ledarartikeln avslutas med följande ord: "När vi besöker heliga platser, låt oss då visa vår respekt för Herren genom att vara rena och lämpligt klädda."

Bröder och systrar, ni är välkomna att komma till templet. Kom in från "världen" och åtnjut frid, kärlek och ljus i Herrens hus. ■

hölls på engelska och tyska, men tack vare goda tolkar fick alla möjlighet att lyssna på sitt eget språk i hörlurar.

För att förhöra sig om behoven och eventuella problem i Århus, Köpenhamns, Göteborgs och Malmö stavar höll systrarna först ett möte med prästadömet och biororganisationernas ledare i stavarna. Därefter samlade äldste Paul alla till ett allmänt möte i stavskapellet på Maglegaards Alle.

Ge aldrig upp!

Syster Lifferth berättade om sin förfader från Danmark som sedan han, på grund av sitt medlemskap i kyrkan, förskjutits från sin familj, utvandrade och gick till fots över prärien till Saltsjödalén.

"Att komma hit har påmint mig

Världsomfattande kyrka med gemensam kultur

Birgitta Wennerlund

Under vår rundresa har vi märkt att varje land har en speciell kultur. Vi har sett det på medlemmars klädsel och uppträdande, hört det på ljudet av deras språk. Men samtidigt har vi upplevt att det finns en gemensam kyrklig kultur. Vi har känt Anden överallt, och vi har känt människors godhet. De har inte kommit till våra möten för vår skull, utan de har kommit för att de älskar Herren och vill bli bättre på att tjäna sina medmänniskor", säger syster Susan W Tanner, president för Unga Kvinnor i hela världen.

Syster Tanner och syster Margaret S Lifferth, första rådgivare i Primärs generalpresidentskap, anlände den 22 oktober 2005 till området Centrala Europa för att under sju dagar besöka

Schweiz, Tjeckien, Ungern, Rumänien, Slovenien, Tyskland och Danmark. De kom på inbjudan från områdespresidentskapet för att utbilda ledare för Unga kvinnor, Primär och Hjälpföreningen i stavar, missioner, församlingar och grenar i sitt ansvar att stödja prästadömet i den gemensamma uppgiften att hjälpa familjer att komma till Kristus.

En medlem av områdespresidentskapet reste tillsammans med systrarna från Salt Lake City. Äldste Wolfgang Paul, andre rådgivare i områdespresidentskapet, följde med dem till Köpenhamn den 29 oktober och där ledde hans hustru, syster Helga Paul, utbildningen av Hjälpföreningens ämbetsmän. Mötena

FOTO BIRGITTA WENNERLUND

Äldste Paul, andre rådgivare i områdespresidentskapet, syster Paul, syster Lifferth, första rådgivare i Primärs generalpresidentskap, och syster Tanner, Unga kvinnors generalpresident, tillsammans med stavs- och missionspresidentpar under ledarutbildningens allmänna möte.

Syster Tanner och syster Lifferth höll under en veckas tid möten i Zürich, Prag, Budapest, Ljubljana, Bukarest, Berlin och Köpenhamn för att utbilda ledare för Unga kvinnor och Primär i sitt ansvar att stödja prästadömet och hjälpa till att föra familjer till Kristus.

om mina förfäder. De finns inte här på jorden längre, men vi kan vara förvissade om att de hjälper oss från den plats där de nu befinner sig.”

Hon uppmuntrade också alla att i kärlek sträcka sig efter dem som inte brukar komma. Själv hade hon en gång känt sig manad att ringa till en ung kvinna och erbjuda henne skjuts till möten och aktiviteter. Efter att i månader ha ringt, men endast fått tala in ett meddelande på telefonsvaren, kom flickan en dag till kyrkan. Hennes far skjutsade henne.

”Ge aldrig upp! Se till Frälsaren som vårt exempel.”

Prästadömet och biorganisationerna måste arbeta tillsammans

Syster Tanner betonade i sitt tal att alla ämbetsmän är kallade av Gud.

”Ni är hans redskap. Kanske undrar ni ibland: 'Vad kan *jag* göra?' Men Herren kommer att stärka och öka er förmåga, så att ni kan göra vadhelst ni kallas att göra.”

Hon mindes sin egen känsla av otillräcklighet när hon kallades som

Unga kvinnors president, men erinrade sig äldste Eyrings ord: (1) Kom ihåg att ni är kallade genom uppenbarelse, inte på grund av era talanger. (2) Förvänta er uppenbarelse i ert kall. (3) Herren kommer att öka er förmåga.

Prästadörets ledare gav henne vägledning om vad hennes uppgift innebär.

”De sade: 'Predika för världen betydelsen av familjer och mödrar, och att äktenskapet är instiftat av Gud.’

Jag har försökt leva upp till uppmaningen från prästadömet. Biorganisationerna och prästadömet har den gemensamma uppgiften att stärka familjen så att vi kan hjälpa dem komma till Kristus. Orättfärdigheten bombarderar oss från alla håll. Kyrkan och familjen måste arbeta tillsammans så att orättfärdigheten inte kan bryta sig igenom och skilja oss åt.

Låt oss”, fortsatte syster Tanner, ”som det står i Lärnan och förbunden 123:17, 'göra allt det som står i vår makt. Sedan kunna vi med större förvissning vänta att få se Guds frälsning och hans arm uppenbarad.’”

Med Herrens hjälp är allt möjligt

Äldste Paul tackade prästadörets och biorganisationernas ledare för alla ansträngningar som görs.

”Vi vet att ni gör ert bästa, att ni *vill* göra ert bästa, och vi i områdespresidentskapet är tacksamma för det ni gör och vi stöder er. Vi vet att systrarna i kyrkan är duktiga i sina kallelser, men stavspresidentskapen

måste ändå ge dem vägledning, så att systrarna får veta sin uppgift och vad de ska göra. Sök Herrens vägledning om vad som är bäst för ert område. Gör det bästa ni kan, men *gör* det!”

Efter det allmänna mötet hölls särskilda sessioner för Hjälpföreningen, Unga kvinnor och Primär. Utbildningen baserades på de områden som stavsämbetsmännen tidigare betonat, och såväl prästadömsledare som biorganisationernas ledare deltog aktivt.

Uppmaning till barn och kvinnor i alla åldrar

I en kort intervju efter mötena berättade syster Tanner att hon under rundresan i området fått ytterligare bekräftat att även om det finns olika problem och omständigheter i länderna, så är kyrkans program inspirerade och så flexibla att de kan möta alla behov i hela världen.

”Påminn alla Unga kvinnor om att de är döttrar till vår himmelske Fader! De hör detta varje vecka när temat läses, men hjälp dem att känna det i sina hjärtan. Denna kunskap kommer att förändra allt – deras uppträdande, deras normer, deras sätt att vara mot andra människor, deras mål och så vidare. Jag älskar våra Unga kvinnor och ber för dem varje dag.”

”Vi lär oss samma sak i Primär”, sade syster Lifferth, ”när vi sjunger 'Jag är Guds lilla barn'. Stärk barnens tro på att deras böner blir besvarade, att det sanna evangeliet är återställt, att Joseph Smith var en profet. När ni bär era vittnesbörd för barnen

inbjuder ni Anden och den bekräftar för dem att det ni säger är sant.”

Syster Paul tyckte att utbildningsmötena gett henne större förståelse för de lokala omständigheterna och Hjälpföreningens utmaningar i de olika stavarna och missionerna.

”Jag hoppas att systrarna i sina dagliga liv känner hur mycket Herren älskar dem när de håller sina förbund, utövar kärlek och stärker sina familjer, och att de förstår att de inte bara kommer till Hjälpföreningen, utan också känner att de tillhör detta system.” ■

Birgitta Wennerlund, Kristianstads gren

Stort intresse för tempelarbeta i Västerås

Monika Ottoson

I Västerås gren har tempelarbetet kommit allt mer i förgrunden. Släktforskningen har gått framåt och många medlemmar med tempelrekommendation besöker templet regelbundet. Som en bekräftelse på det blomstrande intresset kallades i somras grenens första tempelmissionär, Noile Hede. Den 1 november 2005 gick även Lars och Astrid Nilsson på tempelmission.

Lars Nilsson avlöstes som grenspresident och hans fru Astrid som första rådgivare i Hjälpföreningen i oktober 2005. De sålde sin lägenhet i Västerås och magasinerade möblerna. De bor numera i gästhemmet vid templet i Västerhaninge. Astrid och Lars har

Tre tjänstvilliga tempelarbetare: Lars och Astrid Nilsson har lämnat Västerås gren efter en fem år lång mission som grenspresidentpar. Nu har de gått på en ny mission som tempelmissionärer. Noile Hede hann före dem och skrev historia som Västerås grens första tempelmissionär.

varit pådrivande i tempelarbetet ända sedan de kom till Västerås för fem år sedan. Tempelmissionen är en logisk följd av de varma känslor för templet som de odlat som tempeltjänare i tolv år då de också har verkat som tempelkoordinatorer i Stockholms stav.

”Vi älskar att vara i templet”, säger Lars och Astrid Nilsson. ”Där finns en speciell anda och vi känner att vi blir påverkade av den. Det känns fridfullt att komma till templet.”

Noile Hede åkte till templet i februari 2005 för att bli tempelarbetare. Till hennes stora överraskning, och glädje, blev hon då kallad som tempelmissionär av tempelpresidenten Max Kimball, som också gav henne en välsignelse. Noile, som började sin tempelmission den 1 juni 2005, känner att uppgiften som tempelmissionär är både värdefull och ansvarsfull.

”Det känns otroligt. Det var något jag inte trodde skulle hända mig. Att få arbeta i Herrens hus varje dag ger kraft, välsignelser och frid.”

Som tempelmissionär tjänstgör man vissa tider och kan inte komma

och gå som en tempelarbetare. ”Man får avstå från det världsliga, men man har fritid, så man måste ändå på något sätt leva kvar i världen”, säger Noile Hede, som bor i gästhemmet men behåller sin lägenhet i Västerås. Det är bara i vissa skeden av livet som en tempelmission kan bli aktuell och nu inföll en sådan lycklig tid för Noile, som älskar systraskapet och tjänandet i templet.

”Om man alltid finns till hands och gör det man blir ombedd och lever rätt så att man har andens vägledning blir allt bra”, säger hon.

”Ibland tänker jag att det är vissa saker som jag inte klarar av, men så blir jag ombedd att göra dem och då klarar jag av det! Det är fantastiskt varje gång.”

Västerås gren har möjligheten att ytterligare utveckla tempelarbetet när den tilltänkta utbyggnaden av kapellet blir klar. Då ska släkthistoriska centret flytta in i ett eget rum och förhoppningsvis kan då släktforskningen gå ännu mer framåt. Fler namn kommer att lämnas till

Nytt grenspresidentskap i Västerås. Vid grenskonferensen den 16 oktober 2005 avöstes grenspresidenten Lars Nilsson och hans rådgivare Bo Wihlman och Stig-Åke Karlsson. Ny grenspresident är Jakob Hagman med Jan Sewelén som förste rådgivare och Mats Karlsson som andre rådgivare.

templet och ännu mer tempelarbete kan utföras av medlemmarna. ■

Monika Ottoson, Västerås gren

Qumran och dödahavsrullarna engagerar många

Birgitta Wennerlund

Tiotusentals människor ute i Europa har passerat förbi en av Brigham Young-universitetet sponsrad utställning med dödahavsrullarna som tema, där de fått en unik möjlighet att lära mer om intressanta fornlämningar från Qumran vid Döda havets nordvästra strand. Mellan den 5 och 19 november visades utställningen i Köpenhamn och både barn, ungdomar och vuxna, påläst folk och vanliga nyfikna blandades och fascinerades.

Varje dag som utställningen pågick fanns missionärsparet från USA, äldste och syster Chamberlain, på plats. I Köpenhamn fick de hjälp av såväl danska som svenska guider att visa runt besökare och berätta om det hängivna folk som ett par hundra år före Kristi födelse gav sig av ut i

öknen för att bygga upp ett rättfärdigt samhälle. Bland ruinerna har man funnit en klosterliknande anläggning med matsalar, platser för ceremoniella tvagningar och rum för kopiering av dokument. Enligt de flesta vetenskapare bodde Qumrans invånare i grottor i omgivningen, vilket fynden av handskrifter, förvarade i krukor i mer än ett tjugotal grottor, talar för.

Lerkrukorna visade sig innehålla judiska uppteckningar från tiden kring Jesu Kristi verksamhet. De innehåller såväl bibliska som icke-bibliska texter och var till övervägande del skrivna på hebreiska. Den mest fullständiga av de bibliska texterna är den stora Jesajarullen som innehåller samtliga sextiosex kapitel i sin helhet. Den beräknas ha skrivits omkring 150 f Kr, vilket innebär att den är cirka 1000 år äldre än andra hebreiska kopior av Jesaja och utgör en ovärderlig källa för den gammaltestamentliga textforskningen.

De flesta rullarna återfanns emellertid i ett mycket dåligt skick, och ett gigantiskt arbete pågår att få de tusentals fragmenten av läder, pergament och papyrus av varierande storlek och utseende, att passa ihop. Arbetet påbörjades i mindre skala i början av 1950-talet av en liten grupp översättare. Under de följande årtiondena utökades teamet ytterligare till omkring 60 officiella översättare, däribland fyra professorer vid Brigham Young-universitetet. Dessförinnan hade dr Hugh W Nibley, också vid BYU, utfört värdefull forskning av

rullarna som han dokumenterat i flera av sina böcker. Brigham Young-universitetet och FARMS (Foundation for Ancient Research and Book of Mormon Studies) har genom sina insatser, bl a med DNA-analyser, fått internationellt erkännande. FARMS vid BYU har också i samarbete med andra institutioner utvecklat ett datoriserat bibliotek kallat *The Dead Sea Scrolls Electronic Library*. Detta redskap på CD-ROM gör det möjligt för forskare och andra intresserade att studera rullarna på sin egen dator.

Många fler bitar faller på plats

Att få se reproduktioner av 2 000 år gamla handskrivna texter, och i lugn och ro med hjälp av lurar få lyssna till berättelser om ett folk som lämnat efter sig så tydliga spår, levandegjorde historien på ett sätt som fick mycket att falla på plats för besökarna. Madeleine Blomberg från Karlskrona var en av dem som tjänade som guide mellan måndag och fredag båda veckorna. Hon tycker att utställningen hjälpt henne förstå skillnaden mellan att leva före och efter det att Kristus kom och predikade sitt kärleksbudskap.

”Jag börjar förstå lite om vilka svårigheter det måste ha varit för folket på Jesu tid att ta det till sig. Så tack-sam jag är för att leva nu när vi har evangeliet, Mormons bok och en sann, älskad profet!”

Monica Rasmusson, Helsingborg, blev rörd när hon såg hur små oljelamporna i verkligheten var.

I nästan två tusen år låg de handskrivna dokumenten väl gömda i grottor. I dag kan de med hjälp av reproduktioner beskådas över hela världen. När utställningen kom till Köpenhamn i november förra året var Madeleine Blomberg en av de svenska guiderna.

”Vi ska ha våra lampor fyllda om vi vill vara som de förståndiga jungfrurna, och vi tror kanske att det är så mycket vi måste göra. Men egentligen är det ju inte alls så mycket! Eller skulle våra lampor vara större idag?”

Bokklubben Hönsgården

Anja Klarin

Nio kvinnor som har det trevligt i kan visserligen låta som en hönsgård, men det är inte bara därför vi valde det namnet på vår bokklubb – vi ville också tänka på Kristus som säger att han vill samla oss som kycklingar under sina vingar. (Se Matt 23:37.) Vi har nämligen en bokklubb där vi läser engelska kyrkböcker och diskuterar innehållet i böckerna och de evangelieprinciper de beskriver och hur vi kan bli bättre på dessa i våra egna liv.

Vi samlas var 6:e vecka i Borås för att diskutera en bok vi alla har läst till detta tillfälle. Böckerna köper vi direkt från Deseret Book

Britt-Marie Löfqvist, Helsingborg, berördes allra

mest av kopparrullen som genom sin blotta existens visar att man i gammaltestamentlig tid verkligen förde uppteckningar på metall.

”Efter utställningen måste det vara lättare för många att tro på Mormons bok.”

”Många sörjer säkert över att de inte hann se utställningen i Köpenhamn”, säger syster Blomberg, men det är inte för sent än! Boka en biljett till Hawaii, dit fraktas utställningen just nu! Eller åk till Nya Zeeland eller Australien om ungefär ett halvår. ■

Birgitta Wennerlund, Kristianstads gren

66 och vi är en härlig blandning av småbarnsföräldrar, ensamstående, nygifta och pensionärer. Vi turas om att citera något ur boken och sedan diskuterar vi och delar med oss av erfarenheter och tankar. Vi har hittills lärt oss mer om våra personliga livsuppgifter ur ett evigt perspektiv genom boken *No One Can Take Your Place (Ingen kan ta din plats)*, av Sheri Dew. Vi har fått glimtar av hur man helhjärtat kan stödja en upptagen man och samtidigt själv leva ett rikt liv fyllt av glädje från Marjorie Hinckleys bok *Letters (Brev)*. Under julen ska vi läsa om försoningen i *Believing Christ (Tro på Kristus)*, av Steven Robinson. Vi ser också fram emot vår reinköpta kvinnokonferensbok, *Ye Shall Bear Record of Me (I skolen bära vittnesbörd om mig)*, som vi går igenom på flera träffar – vi vill inte stressa igenom 300 sidor visdomsord.

Bokklubben Hönsgården i hebreisk utstyrsel (inkl en ”krokryggig kvinna” se Luk 13:11).

Eftersom vi är rätt så informella på träffarna har vi ingen "president". Ingen leder diskussionerna på träffarna, men undertecknad beställer böckerna. Jag och mina föräldrar äger tillsammans flera hundra kyrkböcker på engelska och har därför stor erfarenhet av vilka böcker, författare och genrer som kan passa just vår intressegrupp. Vi har också kommit fram till att vi gärna studerar kvinnor i skrifterna och i kyrkans historia. Efter varje träff turas vi om att bjuda på enkel förtäring.

Tilläggas måste också att vi känner oss rikt välsignade som har familjer som tar över marktjänsten både under vår träff och under de lyxiga stunderna av hemmaläsning. Vi tror att det är ett "offer" som betalar sig, för som en av männen sade: "Min fru berättar vad hon har läst och vi pratar om det och jag blir också upplyft."

Vi har just haft en träff, och vi var så entusiastiska att vi tog ett foto. Om vi ser lite underliga ut beror det på att vi denna kväll pratade om "Kvinnor vid källan", d v s några av kvinnorna som levde på Jesu tid och lärde känna honom, och vi klädde oss tidsenligt. Förtäringen hade också märkbart hebreiska förtecken. Vi vill gärna på detta sätt dela med oss av vår guldgruva, med förhoppning om att vara till inspiration för fler bokklubbar. ■

Anja Klarin, Borås församling

Hur du kan prenumerera på Liahona

I varje församling eller gren finns det vanligtvis ett tidskriftsombud som du kan vända dig till om du har ändrat adress eller vill ha ett inbetalningskort för att prenumerera på *Liabona*. Vem tidskriftsombudet är brukar stå i stavskalendern. Prenumerationen kostar 150 kronor per år.

Annars kan du vända dig direkt till distributionscentret i Tyskland. Avgiftsfritt telefonnr 008 3478 3388.

Priset för en helårsprenumeration är SEK 150 (inkl moms och porto) och betalas till postgironummer 260353 – 8. Skriv "Liahona" på inbetalningskortet.

Du kan även prenumerera på *Liabona* som en uppskattad gåva till någon du vill ge något värdefullt. Eller till flera i familjen som kanske vill ha sitt eget exemplar att läsa och stryka under viktiga saker i. ■

Redaktör för de lokala Sverigesidorna

Redaktör för de lokala Sverigesidorna är Eivor Hagman.

Läsarna är välkomna att sända förslag till nyhetsartiklar via e-post till eivorhagman@hotmail.com. Alla artiklar redigeras.

Prästadsömsledare, primär- och hjälpföreningsledare samt ledare för Unga män och kvinnor bör vid större konferenser eller andra speciella aktiviteter alltid utse någon att skriva artiklar och ta bilder för att sedan *inom tre veckor* mejla in detta till redaktionen.

Artiklarna ska vara upplyftande för läsarna och spegla tillämpandet av profetens och apostlarnas lärdomar. Exempel på innehåll är: nya eller ovanliga händelser, tjänandeprojekt, samhällstjänst, tempelresor, historiska händelser, tillväxt,

medlemsmissionärsarbete, humanitär hjälp, framgång inom seminariet eller institutet, berättelser om omvändelser, lokala medlemmar som gjort speciella insatser, nya grenar, församlingar, grenspresidenter, biskopar, stavs- eller distriktspresidentskap etc. Dikter publiceras inte. Inte heller dödsfall, födslar, förlovingar, giftermål etc.

Bilder ska *helst* vara pappersbilder (originalfoton, inte datautskrivna elektroniska bilder). Digitala eller scannade bilder måste ha hög upplösning (300 dpi) och sändas *separat*, inte tillsammans med en artikel. Alla bilder ska förses med bildtext samt namn på fotograf. Papperskopior av bilder sänds till adress Medusagatan 2A, 553 38 Jönköping. Bilder returneras inte. ■